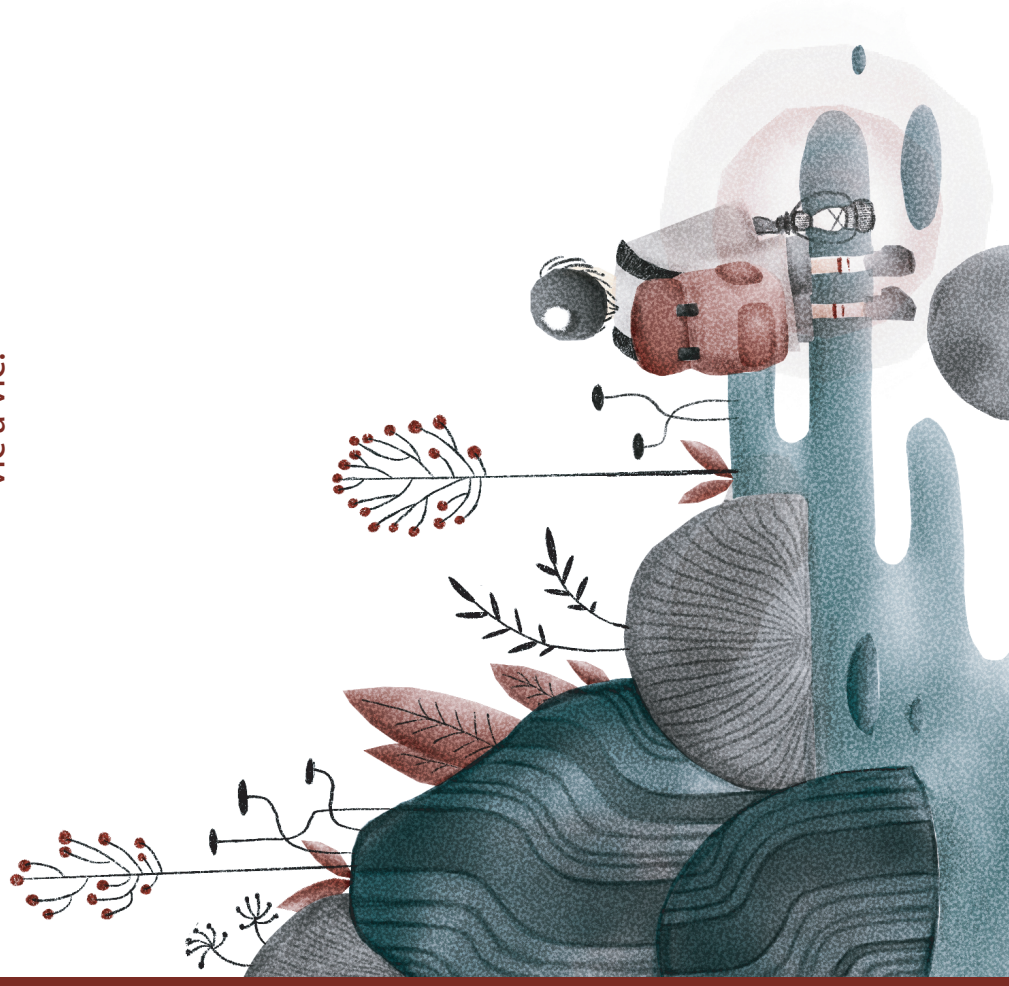

TAM, KDE SVĚTLO NENAJDEŠ

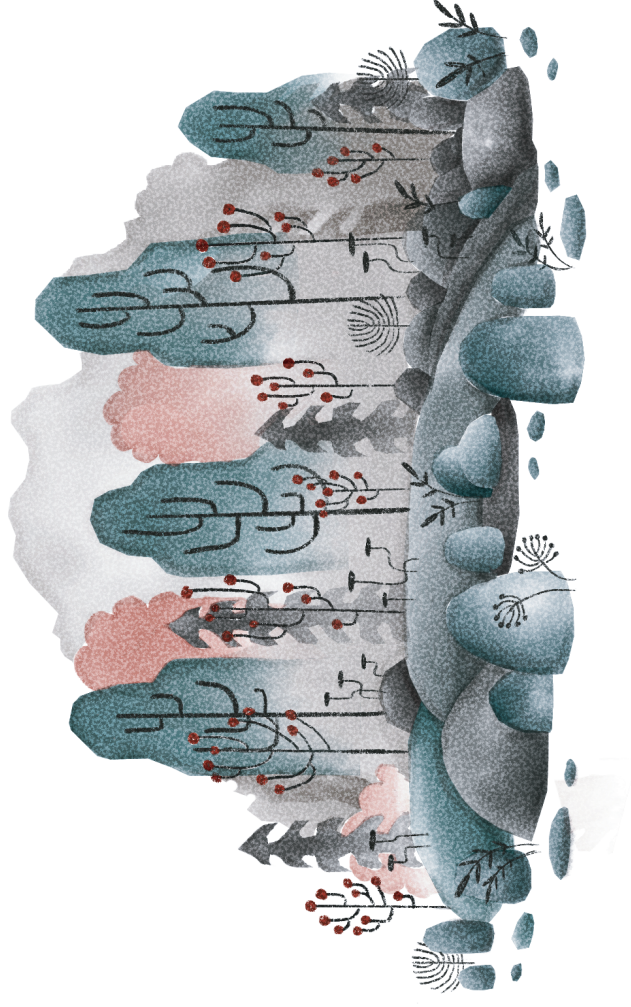
Monika Kopecká

Lucas byl chlapec s hlavou
plnou otázek.
Les za jeho vesnicí,
zahalený tajemstvím a mlhou,
ho lákal každý den
víc a víc.

Lidé ho varovali,
že ten les není pro lidi –
patří prý něčemu
mnohem staršímu,
něčemu, co už dávno
zapomnělo, jaké to je
být člověkem.

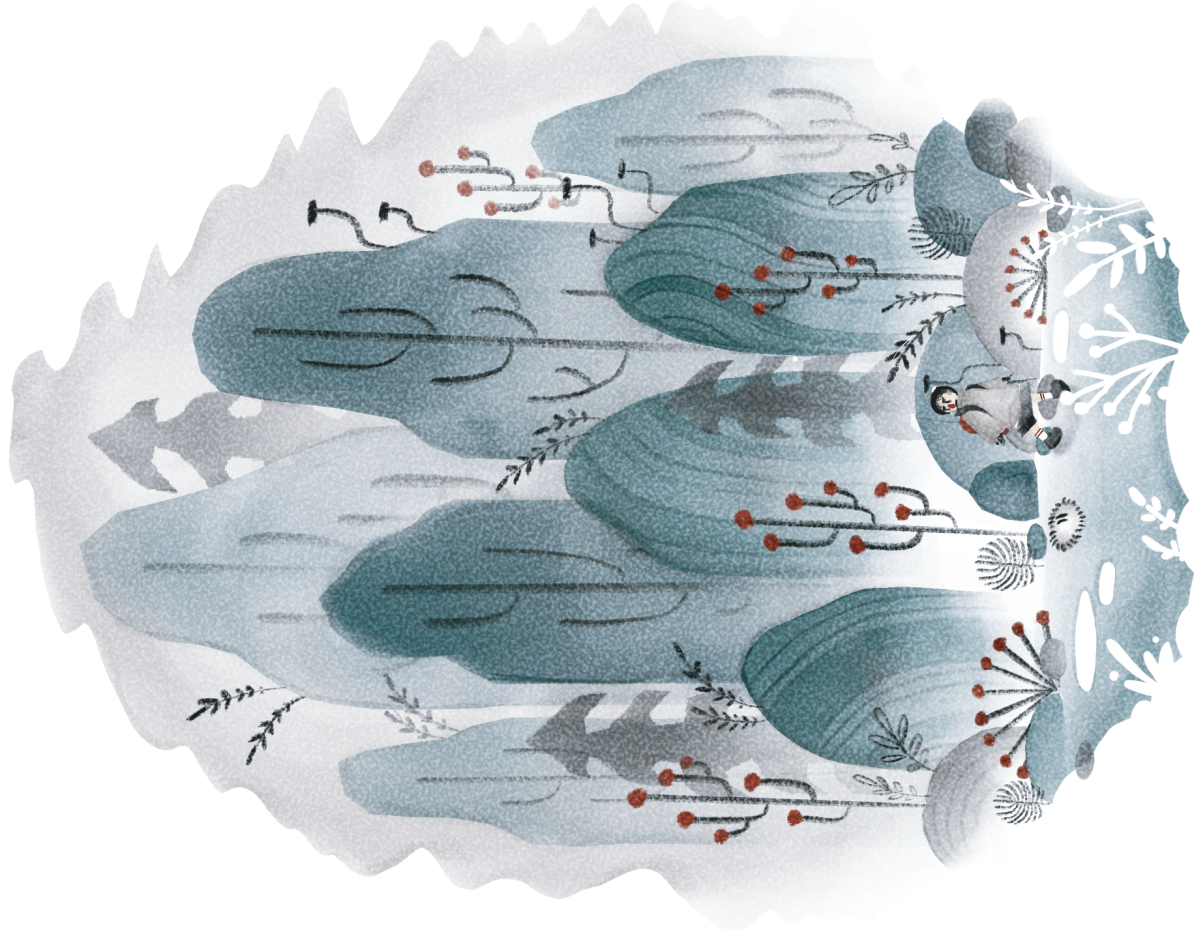
Jednoho chladného večera, když měsíc
osvětlil cesty šerem a stíny se prodloužily,

Lucas se vydal do lesa.

Už po pár krocích měl pocit,
že není sám.

Koutkem oka zahlédl drobnou
postavičku, která se pohybovala
tíše jako mlha.

Byla malá, s tělem pokrytým hustou
srstí, zářícíma očima
plnou zvědavosti.

S každým krokem, který teď udělal,
lesní stíny ožívaly,
obklopovaly ho jako a natahovaly se k němu
jako hladové ruce.

Byla v nich tíha a vzpomínky těch,
kdo tu dříve bloudili a nikdy cestu ven nenašli.
Lucasova mysl se ztratila v tichém zoufalství.
Měl pocit, že už nikdy nenajde cestu zpět,
že se stane součástí tohoto lesa,
jednou z duší, které straší v strdci stromů.

V zoufalství zavolal: „Nestvůrko! Prosím,
vrať se,”

Po nějaké době ho však začalo
nestvůra štvát. Přestaň mě sledovat!
Vím že tu jsi! Zakřičel na ní a v návalů
hněvu po ní máchla rukou, čímž ji konečně
odehnal. Nestvůrka se odkutálela stranou,

smutně se na něj podívala a zmizela
v temnotě lesa.

Lucas si oddech ale jakmile to udělal,
něco se změnilo. Vzduch zhoustl,
stíny se prodloužily a temnota
lesního příkrovu se zdála hlubší.
Poprvé pocítil chladný dotek strachu.

Najednou uslyšel pohyby
kolem sebe, ale tentokrát
to nebylo jen jemné našlapování.
Ze stínů k němu přistupovaly temné,
nezřetelné postavy, jejichž oči byly prázdné
jako bezedné studně. Cítil, jak se mu stáhlo hrdlo,
a jeho odvaha se rozplynula v nočním
chladném vzduchu.

Teprve tehdy si Lucas
uvědomil, co se vlastně stalo. Nestvůrka,
kterou od sebe odehnal, nebyla jen otravnou
přítomností. Byla ochránkyní, která kolem
něj vytvářela tichou bariéru, jež ostatní temné
bytosti držela stranou. Zajišťovala, že mohl
procházet místy, kde by jinak byl jen dalším,
kdo zůstane v lesním
příšeří navždy ztracený.

